

Szelek szárnyán

Az idei évben is kölcsön kaptunk néhány napra egy vitorlás hajót a Balatonon. Strandolásra való időnk volt, így túl sokat nem tudtunk vitorlázni, mégis szép családi együttlét lett belőle.

A kis szelek miatt kis távolságokat haladtunk csak. Szombaton Szigligeten kötöttünk ki, ahol a várat is meglátogattuk estébe nyúlóan. A vár tövében van egy templom, ahol vasárnap 10 órakor tartottak szentmisét. Ez a kikötőtől kb. egy óra járásra van, tehát ha oda mentünk volna, akkor csak 12 után tudtunk volna elindulni a kis szelekkel, pedig a hajó átadása miatt vasárnap estére Boglárra kellett érünk. Azt megtudtuk, hogy Bogláron este 6-kor van szentmise, ezért úgy határoztunk, hogy reggel 9-kor mindenképpen elindulunk, és az ígért gyenge északi széllel emberi számítás szerint délutánra Boglárra kell érkeznünk. Így is cselekedtünk.

Az ígért szél azonban a nap folyamán csak néha-néha egy-egy fél órára látogatott meg minket, egyébként szellőnek is alig nevezhető valami fújdogált É-ÉNy-i irányból. Délután 3-4 óra körül Boglártól még kb. 4-5 km-re már erősen aggódtunk, hogy nem érjük el az esti szentmisét. Először csak két gyermekem kezdett egy rövid fohászba az égiek felé, de kb. fél óra múlva a család nagy része együtt imádkozott azért, hogy kapjunk segítséget a szentmise eléréséhez.

És ezt követően, kb. 10 perc múlva szélirányváltás következett, a DNy felől érkező szél felerősödött, és a hajó elindult. Felgyorsult kb. 5-6 km/óra sebességre, melynek köszönhetően 5 óra tájban kényelmesen kikötöttünk Bogláron. Természetesen hálát adtunk az Istennek, hogy az egész napra ígért É-i szél helyett az ima után egy D-i széllel a segítségünkre volt, és így még jutott is elég időnk a szentmisére összekészülni és idejében odaérni. Dicsőség Istennek!

Jánossy Gábor
(Tengernek Csillaga, XVII/1.)